

No. 19,
1873.

L O V

o m

P e n g e v æ s e n e t.

Arveprindsens Palais i Stockholm 4de Juni 1873.

Christiania.

Trykt hos N. Grønbaht.

Si Descat,
af Guds Raade Konge

til Norge og Sverige, de Gothers og Venders;

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 30te Mai dette Aar, saalydende:

§ 1.

Grundlaget for Norges Myntsystem skal for Fremtiden være Guld. Speciedalerens Værdi skal svare til $1\frac{1}{31}$ eller 1,6129 Gram fint Guld.

Istedetfor i fem Rigsorter inddeles Speciedaleren i 4 Kroner. Kronen inddeles i 30 Skilling.

§ 2.

Guldmynter, hvortil anvendes Myntguld bestaaende af 90 Vægtdele fint Guld og 10 Vægtdele Kobber, skulle være:

1. 5 Speciedaler eller 20 Kroner, hvoraf 124 Stykker skulle indeholde 1 Kilogram fint Guld og hvoraf hvert Stykke altsaa har en Bruttovægt af 8,9606 Gram. Diameteren skal være 23 Millimeter.

2. $2\frac{1}{2}$ Speciedaler eller 10 Kroner, hvoraf 248 Stykker skulle indeholde 1 Kilogram fint Guld og hvoraf hvert Stykke altsaa har en Bruttovægt af 4,4803 Gram. Diameteren skal være 18 Millimeter. Meteren regnes herved til $3\frac{3}{16}$ norsk Fod.

§ 3.

Sølvmynter blive alene Skillemynt og præges blot for Statens Regning. Af saadanne kunne udmyntes nedenstaaende Stykker, der skulle have følgende Størrelse, Vægt og Finhed:

	Diameter. Millimeter.	Vægtdele.		Bruttovægt. Gram.	Indhold af fint Sølv. Gram.
		Fint Sølv.	Kobber.		
2 Kroner	31	80	20	13	12
1 Krone	25	80	20	7,5	6
24 Skilling	24	80	20	6,0	4,8
15 Skilling	22	60	40	5	3
12 Skilling	20	40	60	4	2,4
3 Skilling	15	40	60	1,45	0,58

§ 4.

De i §§ 2 og 3 nævnte Mynter skulle, foruden i Speciedaler eller Skilling, tillige angive sin Værdi i Kroner eller i Hundrede dele deraf, som benævnes Dre.

§ 5.

Af Kobber kan efter hidtil gjældende Regler udmyntes Genskillinger og Halvskillinger. Af de i nærværende og § 3 bestemte Slags Skillemynt kan Kongen efter indhentet Samtykke fra Stortinget lade udmynte saa stor Mængde, som findes fornøden.

§ 6.

Koraaavibt fuldkommen Nøiagtighed i Henseende til Vægt og Finhed ikke kan overholbes for de enkelte Myntstykker, maa Afvigelserne over eller under den rette Vægt og Finhed dog ikke overskride følgende Grændser:

	Henseende til Vægt	Henseende til Finhed
	med Justering i Gulde.	af hvert Myntstykkets Bruttovægt
For 5 Spd. eller 20-Kronestykket	0,0015	0,0015 fint Guld.
= $2\frac{1}{2}$ Spd. eller 10-Kronestykket	0,0020	
2-Kronestykket	0,003	0,003 fint Sølv.
1-Kronestykket	0,005	
24 Skilling	0,006	0,006
15 Skilling	0,006	
12 Skilling	0,006	
3 Skilling	0,015	0,015

2 Ved Udmyntning af Guld maa derhos iagttages, at Afvigelsen i Vægt for hvert Parti paa 10 Kilogram Myntguld ikke overstiger 5 Gram.

§ 7. Et Normal-Kilogram skal anskaffes af Platina-Iridium overensstemmende med det i Paris opbevarede "Kilogramme des Archives". Dette Normal-Kilogram skal opbevares i Rigsarkivet.

§ Forhold til dette skal af samme Metal forfærdiges Normal-Myntlobber, vægtige 4,4808 og 8,9608 Gram, hvilke Myntlobber ligeledes skulle opbevares i Rigsarkivet.

Kopier af disse Lobber samt Underafdelinger af Kilogrammet skulle forfærdiges til Brug for Statens Myntværksted. Disse skulle aarlig sammenlignes med de i Rigsarkivet beroende Normal-Myntlobber af en Kommission af tre Mænd, hvoraf Kongen ubnævner de to og Direktionen for Norges Bank den tredje.

De ved Statens Myntværksted benyttede Vægtbalancer skulle ligeledes undersøges af den samme Kommission.

Om Undersøgelserne afgiver Kommissionen Beretning til Kongen.

§ 8. Ved Justerkammeret i Christiania skal der efter Kongens nærmere Bestemmelse falholdes Vægtlobber, som holde Normalvægten for Guldmynterne, samt den Vægt, under hvilken disse efter § 11 ophøre at være tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor enhver anden end Statskassen.

§ 9. For Fremtiden maa ikke her i Riget udpræges andre Mynter end de i §§ 2, 3 og 5 omhandlede. Dog kan Udmyntningen af Dols- og Tre-Stillinger efter de nu gjældende Bestemmelser fortsættes indtil Udgangen af indværende Aar.

Staten forbliver fremdeles eneberettiget til at foretage Myntning. De nærmere Bestemmelser om Fremgangsmaaden herved saavel som om Mynternes Præg afgives af Kongen.

Enhver, som til Statens Myntindretning indleverer Guld i saadanne Partier og af saadan Bestaffenhed, som Kongen ved Reglement bestemmer, skal være berettiget til uden uforødent Ophold at erholde udmyntet Sikkoner mod Erlæggelse af $\frac{1}{2}$ pCt. og Lyvekroner mod Erlæggelse af $\frac{1}{4}$ pCt. af det udmyntede Beløbs Værdi.

§ 10.

Ingen skal være forpligtet til i een Betaling at modtage et højere Beløb end 5 Spd. i Gen- og Tokronestykker og 1 Spd. i de øvrige i § 3 nævnte Mynter.

§ 11.

Alt Mynt ophører at være tvungent Betalingsmiddel, naar den har lidt voldsom eller ulovlig Bestadigelse. Guldmynnten ophører at være tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor

enhver Anden end Statskassen, naar den ved Slid har tabt over $\frac{1}{2}$ pCt. af sin i § 2 bestemte Vægt, og Skillemynten, naar dens Præg ved Slid er blevet utydeligt.

Guldmynt, som indkommer i Norges Banks Kasser, skal dersteds veies stykkevis og de Mynter, som findes at have tabt over $\frac{1}{2}$ pCt. af sin normale Vægt, sendes Statskassen til Ombytning.

§ 12.

Mynt, som ifølge Bestemmelsen i forrige Paragraf kun er tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor Statskassen, kan hos denne i hvilket som helst Beløb fordres ombyttet med gangbar Mynt af samme Slags. Ligesaa skal der være Afgang til i Statskassen at faa ombyttet med Guldmynt et hvilket som helst med 10 Kroner beleligt Beløb af gangbar Skillemynt. Ved hvilke offentlige Kasser saadan Ombytning skal kunne foregaa bestemmes af Kongen.

§ 13.

Mynt, der et længere er tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor hvemsomhelst, maa ikke atter udgives efterat være indkommen i den eller de offentlige Kasser, der efter Kongens nærmere Bestemmelse har at tilbageholde saadan forslidt Mynt. Det samme gjælder om den herefter prægede Sølvmynt, som holder 4 eller flere pCt. under den rette Vægt.

Mynter, der i Overensstemmelse med denne § ere indbragne af Statskassen, bliver at indsmelte.

§ 14.

Alle efter tidligere Bestemmelser her i Riget siden 1814 myntede hele Speciedalere skulle, forsaavidt de ikke have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse, af Statskassen til saadan Tid, som af Kongen bestemmes, indløses med Guldmynt eller Norges Banks Sedler.

Kongen bemyndiges til paa samme Maade at indløse al før 1814 myntet her i Riget nu gangbar og ikke allerede indløst Speciemynt, samt — hvis han dertil finder Grund — at afslutte Overenskomst med Kongeriget Danmark om at Indløsningen skal foregaa for felles Regning.

§ 15.

De her i Riget efter 1814 myntede halve, femtedels, tiendedels og femtendedels Speciedalere skulle indløses efterhaanden som Sølvmynt af det i § 3 omhandlede Slags kan sættes i Circulation.

§ 16.

De ældre Sølvgrovturant skal fra 1ste Januar 1874, indtil den overensstemmende med de to foregaaende Paragrafer indløses, gjælde som Skillemynt, saaledes at ingen Anden end Staten er forpligtet til i een Betaling at modtage hele, halve og femtedels Speciedalere, til større Beløb end 5 Spd. eller tiendedels og femtendedels Spd. til større Beløb end 1 Spd.

§ 17. Norges Bank er berettiget og fra 1ste Januar 1874 forpligtet til at indfri sine Sedler med den i nærværende Lov anordnede Guldmynt. Dog kan Indløsningen indtil Udgangen af 1876, istedetfor med den nævnte Guldmynt, tillige ske med hele engelske Sovereigns, som hver veier ikke mindre end 7,938 Gram efter en Kurs af 4 Spd. 65 $\frac{1}{2}$, med tybste 20-Nigsmarkstykker, som hver veier ikke mindre end 7,926 Gram efter en Kurs af 4 Spd. 54 $\frac{1}{2}$, — eller efter tilsvarende Kursforhold med halve Spærgigns eller 10-Nigsmarkstykker, som hver veier ikke mindre end Halvdelen af de ovennævnte Vægtmængder. Disse Mynter skulle, forinden de af Banken udgives, veies stykkevis.

Ligeledes kan Kongen meddele Norges Bank Tilladelse til paa samme Maade og i samme Vidbrum at benytte svensk og dansk Guldmynt, som maatte byde tilsvarende Garantier for korrekt Vægt, efter en Bærdi svarende til deres normale Indhold af fint Guld.

Forsaaavidt de til Indløsning fremlæverede Sedler ikke svare til et helt Antal Guldmynt, skal den overskydende Del indløses med Sølvmynt eller anden Skillemynt.

Norges Bank kan forlange, at Staten allerede inden 1ste Januar 1874 indløser den Banken tilhørende norske — efter 1814 prægede — Grovkurant enten med den i § 2 anordnede Guldmynt eller med $1\frac{1}{3}\frac{1}{4}$ Del Gram fint Guld og et Tillæg af $\frac{1}{4}$ Procent i Myntningsomkostninger for hver Speciedaler.

§ 18.

Saa snart ske kan, skal Norges Bank forandre sine Sedlers Text saaledes, at de komme til at lyde baade paa Speciedaler og det tilsvarende Antal Kroner.

§ 19.

Loven om Bankvæsenet af 8de August 1842 § 6 ophæves fra 1ste Januar 1874, hvorimod Banken for Eftertiden er forpligtet til ved enhver af sine Afdelinger at udlevere Sedler mod Guldmynt, udpræget efter nærværende Lovs § 2. Ligeledes er den ved sit Hovedsæde samt ved de Afdelinger, Bankens Bestyrelse bestemmer, pligtig at udlevere Sedler mod Guldbarrer, hvis Finhed er godtgjort paa saadan Maade, som af Bankens Bestyrelse bliver foretkrevet efter en Pris af 620 Speciedaler (2480 Kroner) for hvert Kilo-gram fint Guld med Fradrag af indtil $\frac{1}{4}$ Procent i Myntningsomkostninger. Det herved indkomne myntede eller umyntede Guld forbliver Bankens lovbestemte Fond uvedkommende, hvorhos ophæves Bestemmelsen i Lov om Bankvæsenet af 28de September 1857 § 1 (jfr. § 3 og Lov af 6te Juni 1863), der tilsteder en forøget Seddeludstedelse paa det ved saadan Indverling dannede Metalfond.

§ 20.

Norges Bank er fremdeles berettiget til at have en Del af sit Fond henliggende i Sølv efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse, hvorhos den til Udgangen af Aaret 1876 ubindret af

Nb. 18.
1873.

8

de gjældende Lovbestemmelser kan have indtil Halvdelen af sine Metalbeholdninger staaende i Udlandet. Forøvrigt komme de gjældende Forskrifter angaaende Bankens Sølvfond samt hvad dermed staar i Forbindelse til Anvendelse paa dens Guldfond.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet i Arveprindsens Palais i Stockholm 4de Juni 1873.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

OSCAR.

H. Kierulf.

S. Hall.